

29e zondag: Geef de keizer wat de keizer toekomt, geef God wat God toekomt!
Gods liefde uitdragen, wereldwijd.

Afgelopen donderdag moest ik het automatisch opladen van mijn OV-kaart afronden bij een automaat op het station. Dat ging mij niet zo goed af, lag te klungelen met mijn kaart en de automaat, want ik kon niet de juiste pagina vinden voor mijn product. Ik zag achter mij al iemand staan wachten die met de trein moest. Na een tijdje vroeg ik de jonge vrouw achter mij, die steeds heel geduldig had staan wachten, zonder een zucht of ander teken van ongeduld te laten merken, of zij misschien voor wilde gaan. Tot mijn verrassing zei ze niet meteen "ja" hetgeen ik had verwacht van deze jonge dame, maar ze antwoordde vriendelijk of ze mij misschien kon helpen met mijn zoektocht in de computer van de automaat. Er was totaal geen irritatie of ongeduld bij haar merkbaar, geen afkeurende blik jegens een oudere, klungelende man, maar juist een verrassend en een voor haar gevoel vanzelfsprekend gebaar van hulpvaardigheid. En zo kwamen we er samen heel vlot uit. Ik werd getroffen door dit aanbod van deze jonge vrouw, waarschijnlijk een studente, die mij geheel in mijn waarde liet. Zij gaf mij datgene wat ik nodig had en wellicht toekwam op dat dat moment. Gelukkig ze zijn er nog, de mensen, die leven vanuit het Evangelie, mensen die vanuit een vanzelfsprekendheid iets voor anderen kunnen opbrengen, ook onder onze jonge generatie, ook al voelen ze zich niet altijd meer thuis in de kerk. Mensen die iets van het beeld van God's goedheid uitdragen. In haar zag ik het beeld van God geslagen en kwam het beeld van God tot zijn recht.

Misschien denkt u nu wel: wat heeft dat met het Evangelie van deze zondag te maken? Ik moest aan deze situatie denken toen ik deze preek voorbereidde en het antwoord van Jezus las op de vraag van de Farizeeën en Herodianen: Is het geoorloofd om aan de keizer belasting te betalen? Geef de keizer wat de keizer toekomt en God wat God toekomt! Daarmee bedoelde Jezus dat je als mens je maatschappelijke verplichtingen moet voldoen, maar van een christen mag je net iets meer verwachten, zoals God zelf zou handelen. Dus niet snel gebruik maken van het aanbod van de klungelende man bij de automaat om voor te gaan, maar juist de ander niet in de steek laten, ondertussen je eigen trein misschien missen, om een ander te kunnen helpen. Het beeld van de keizer was op een aardse munt geslagen en behelst macht over anderen, rijkdom, bezit, aardse vergankelijke waarde. Gods beeld van goedheid, menswaardigheid respect, is geslagen in het hart van de mens.

De eeuwen door heeft God zijn stempel van goedheid op de mensen gedrukt, in mensen veel voor anderen over hebben, die meer doen dan strikt noodzakelijk is. En niet alles is met geld af te kopen, het welzijn van de mens en de gemeenschap is niet alleen met belastinggeld te betalen. Zo zien wij in onze zorg veel vrijwilligers, dag in dag uit, die het leven van mensen in verpleeghuizen en zorgcentra veraangenamen en mensen het gevoel geven dat hun leven waardevol is, dat ze meetellen, hun het gevoel van eigenwaarde terug geven. God wil dat elke mens tot zijn recht komt, wie en hoe we ook zijn. Juist wanneer we onze medemens tot zijn recht laten komen, zijn eigenwaarde teruggeven, dan geven we God, onze Schepper, datgene wat Hem toekomt! Want voor Hem is elke mens uniek en kostbaar, niet om wat we allemaal hebben, maar om wie we zijn.

Toen ik werkte in het verpleeghuis, had ik dikwijls te maken met bewoners in de terminale fase. De verzorging van deze bewoners was niet altijd eenvoudig en gemakkelijk op te brengen voor het verzorgend personeel. Zo kwam er ooit de verpleeghuisarts bij me met de vraag: Jan, ik kan niets meer voor de bewoner betekenen, we hebben alles gedaan binnen onze mogelijkheden, de verzorging heeft moeite met de verzorging van de bewoner omdat elke aanraking pijn doet. Misschien kun jij nog iets doen! Ik ben naar het team gegaan en heb gezegd: beste collega's, als je je als katholiek verpleeghuis van andere wilt onderscheiden, dat moet je het proberen uit te houden op momenten dat anderen afhaken. Je hoeft niet van alles te doen, maar zorg dat je de stervende bewoner nabij bent. Samen hebben we bij haar gebeden, haar gezegend en God gevraagd haar te verlossen uit haar lijden. Een uur later kon zij het aardse loslaten en gleeed zij langzaam weg naar de

eeuwigheid. Je geeft God wat Hem en zijn geschapen mensen toekomt, als je het blijft volhouden, blijft uithouden, op momenten waarop anderen begrijpelijker wijs afhaken.

Zo kan ieder van ons, op zijn eigen wijze, in zijn eigen situatie God geven wat Hem toekomt, ook al zullen we dat zelf niet zo noemen. Zorg voor je kwetsbare moeder, zorg voor je kwetsbare medemens, respect voor de vluchtelingen, bezoek aan een zieke of eenzame, met toewijding je werk doen. Of gewoon iemand te helpen bij een automaat die er niet uit komt. Allemaal manieren om aan God te geven wat van hem is, want alles is uit Hem en dankzij Hem.

Mogen wij vandaag, op Missiezondag, ons bewust zijn van onze opdracht, om Gods beeldrager van zijn grenzeloze Liefde te zijn, wereldwijd!

Amen.

Beuningen, 22 oktober 2017

Pastor Jan Kerkhof Jonkman